

کارن همایونفر چهره سال هنر انقلاب شد

مراسم اختتامیه یازدهمین «هفته هنر انقلاب» و معرفی چهره سال هنر انقلاب اسلامی عصر یکشنبه ۳۱ فروردین در تالار اندیشه حوزه هنری

برگزار شد. در این مراسم جایزه هنرگردان که واسطه بین هنر و هنرمند و ترجمان این دو حلقه خواهد بود، به مهدی کلهر به عنوان هنرمند و مدیر برتر هنری جایزه هنرگردان رسید.مهدی کلهر به دلیل کسالت درمراسم حضور نداشت، اما ویدئویی از اهدای این جایزه به او در مشهد مقدس پخش شد. در این مراسم، کارن همایونفر به عنوان «چهره سال هنر انقلاب» معرفی شد. ابراهیم حاتمی کیا روی صحنه آمد و در سخنانی گفت: در سینما، موسیقی خیلی مهم است و سقف پرواز را تعیین می کند.

کارن همایونفر استاد پرواز است و به انواع ارتفاعات نیز وارد است و هم در ارتفاعات پایین پرواز می کند و همه را راضی می کند و هم در ارتفاعات بالا پرواز می کند و اوج می گیرد که ما به او نمی رسیم.وی با اشاره به مراسم تشییع پیکر شهید سیدحسن نصرا... بیان کرد: سوگ برای سید حسن نصرا... با موسیقی به اوج می رسد و در آنجا سقف پرواز کارن بسیار بالا بود و کارش را درست انجام داد. حاتمی کیا با اشاره به همکاری های زیاد با کارن همایونفر در فیلم هایش تصریح کرد: کارن در فیلم هایی که با من حضور داشت، جهان آرمان گرایی را به بهترین شکل بروز داده است و می دهد، آن شاء... که همچنان سرافراز باشد و سربلند. در نهایت، حجت الاسلام والمسلمین قمی، محمد مهدی دادمان، احمد رضا درویش و ابراهیم حاتمی کیا، جایزه ویژه «چهره سال هنر انقلاب» در سال ۱۴۰۳ را به کارن همایونفر اهدا کردند.کارن همایونفر نیز در سخنانی گفت: همین یک ذره نفسی که داشتم با این همه تعریف و تمجیدی که شنیدم از یاد بردم. جایزه زیاد گرفتم اما این جایزه شگفت انگیز است.وی بیان کرد: کاندیداهای عزیز چهره سال انقلاب بسیار از من ارجح تر بودند و من از هیئت انتخاب بسیار سبکخوارم. عشقم به شمامردم و ایران خواهد بود.امیدوارم مسئولان، هنرمندانی را که می توانند فتح بزرگ کنند، بشناسند.

خاله شادونه مجری برنامه «زنگ تفریح» شد

برنامه «زنگ تفریح» رادیو سلامت با ملیکا زارعی (خاله شادونه) شخصیت نمایی عروسکی سبک روی آنتن می رود. به گزارش شهرآرانیوز:

برنامه «زنگ تفریح» رادیو سلامت سه شنبه، دوم اردیبهشت، با حضور محمدرضا ظفرقندی، وزیر بهداشت و درمان و علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش و با اجرای ملیکا زارعی خاله شادونه از دبستان دخترانه ۹۰۱ شهر قدس اجرا می شود. برنامه «زنگ تفریح» با همکاری رادیو سلامت و وزارت آموزش و پرورش مختص گروه سنی کودک و خردسال ویژه دبستانی ها، پیش دبستانی ها تا مقطع ششم تهیه و پخش می شود. ملیکا زارعی (خاله شادونه) به همراه شخصیت نمایشی عروسکی سبیک با اجرای بخش های شاد، برنامه «زنگ تفریح» را پخش می کند. این برنامه کاری از گروه فضای مجازی رادیو سلامت است که با تم موزیکال و نمایشی به زبان ساده و کودکانه، سبک زندگی سالم را به کودکان آموزش می دهد و تلاش می کند با بیانی شیرین و نمایشی و با محوریت امور تربیتی و آموزشی، مفاهیم بهداشتی و سلامت، سبک زندگی سالم، تغذیه صحیح و اصولی، تحرک و... را به کودکان آموزش دهد. برنامه زنگ تفریح شنبه تا چهارشنبه ساعت ۸:۰۵ روی موج اف. ام ردیف ۱۰۲ مگاهرتز قرار می گیرد.

آلبوم موسیقی «عشق و نفرت» رونمایی می شود

تازه ترین اثر موسیقایی علیرضا شیرین فردر قالب آلبوم موسیقی عشق و نفرت رونمایی می شود. «عشق و نفرت» در واقع سرآغاز فصل جدیدی در کارنامه حرفه ای اوست و قرار است با انتشار این آلبوم، آلبوم های بعدی با مضامین مختلف، تألیفات در حوزه پژوهش موسیقی و کنسرت یکی پس از دیگری منتشر و برگزار شوند.

سریال ماورایی «رستگاری» در تلویزیون

سریال تلویزیونی «رستگاری» به تهیه کنندگی و کارگردانی «مسعود ده نمکی» باکیفیت K-HDR۴ هر هفته از شبکه پیشران فراتر پخش

می شود. این سریال ۳۱ قسمتی که پخش آن از یکم اردیبهشت ماه آغاز شده، قرار است جمعه تا سه شنبه، ساعت ۲۱:۳۰ از آنتن شبکه فراتر پخش شود. تکرار آن، روز بعد در ساعت های ۲۰:۳۰ بامداد، ۱۰:۳۰ صبح و ۱۶:۰۰ روی آنتن می رود. بازپخش این مجموعه نیز آخر هفته، پنجشنبه و جمعه ساعت های ۱۰:۳۰ و ۱۶:۰۰ و ۲۰:۳۰ پخش می شود.

کاریکاتور، اعتراضی است که حسن نیت دارد

گفت وگویی شهرآرا با استاد جواد علیزاده مقدم، هنرمند پیشکسوت کاریکاتورست

کاریکاتور شده و تاکنون، جوایز متعدد بین المللی و ملی را نصیب خود کرده است. هم زمان با هفته هنر انقلاب اسلامی، علیزاده

مهمان حوزه

هنری انقلاب اسلامی خراسان رضوی و مؤسسه فرهنگی شهرآرا بود و در مدت زمان حضور دو روزه وی در مشهد، برنامه هایی از

شرایطی حرف خود را می زند. حتی اگر شرایط به گونه ای باشد که نتواند انتقاد خود را مستقیما بیان کند. مثلا کاریکاتور برخی اصناف مانند روحانیون را به دلیل احترام به آن ها نمی توان کشید. اما می توان به عملکرد آن ها انتقاد کرد. البته پیش از پیروزی انقلاب هم اجازه نداشتیم کاریکاتور خاندان سلطنتی و امرای ارتش را بکشیم. اگر قرار بود آن زمان به عملکرد حاکمیت انتقاد کنیم، همان طور که پس از دهه ۷۰ مرحوم آقای حبیبی سیر بلای دولت می شد و به جای کاریکاتور برخی از افراد، کاریکاتور او را می کشیدیم، پیش از پیروزی انقلاب هم هویدا سیر بلای دولت می شد! (با خنده)

می خواستم پزشکی بخوانم، اما کاریکاتوریست شدم!

خود من یک کاریکاتوریست خودآمخته هستم و دوره و کلاسی در این باره ندیدم. اصلارشته من هنر نبود و زبان انگلیسی خوانده ام. چندان درس خوان نبودم. می خواستم پزشکی بخوانم، اما در کنکور پزشکی رد شدم. آن سال ها می توانستم در چند کنکور جدا شرکت کنیم. در کنکور، پزشکی، هنرهای تجسمی، زبان انگلیسی و تلویزیون و سینما را انتخاب کردم. در پزشکی رد شدم و در سه مورد دیگر قبول شدم. بین آن ها شیر با خط انداختم و در نهایت سراغ زبان انگلیسی رفتم. (با خنده) بزرگ ترهای خانواده می گفتند هنر آخر و عاقبت ندارد. البته روزنامه نگاری از آن هم بدتر است! (با خنده) اگر مدرسه هنر می رفتم، برخی از مشکلات زندگی به سراغم نمی آمد. البته در دوره دبیرستان، برخی از آثار خود را برای نشریاتی مثل «دنیا از دید من» و «اطلاعات دختران و پسران»

با تولید اثر هنری، روحیه خود را تسکین می دهم تلاش کردم اگر تولید کاری را آغاز می کنم، همان روز آن اثر به نتیجه برسد و بین ایده و تولید اثر، فاصله ای ایجاد نشود. البته به ندرت هم پیش آمد که تولید یک اثر، حدود دو روز زمان ببرد. آن هم در سال هایی که شرایط زندگی چندان مساعدی نداشتم و با تولید اثر، روحیه خود را تسکین می دادم.

انگیزه ای برای تشکیل انجمن صنفی کاریکاتور وجود نداشت امکان ایجاد انجمن صنفی کاریکاتوریست ها فراهم نشده است. البته قرار بود زیرمجموعه انجمن روزنامه نگاران، مجموعه ای ایجاد شود. اما از یک سو، خود انجمن روزنامه نگاران هم تعطیل شد و از سوی دیگر، انگیزه ای برای تأسیس انجمن مستقل به وجود نیامد و فرصتی که کاریکاتوریست ها کنار هم و در یک مجموعه جمع شوند، فراهم نشد. شاید هم کاریکاتور را چندان مهم نمی دانند که بخواهند انجمن صنفی مستقلی برای آن تشکیل دهند. البته پیشنهادی به هیئت منصفه مطبوعات دادم که بر مبنای آن، درباره بررسی اتهامات مطبوعاتی کاریکاتوریست ها، حتما یک کاریکاتوریست هم در جمع اعضای هیئت منصفه وجود داشته باشد. اما این موضوع هم جدی گرفته نشد.

کاریکاتور جایگاه سابق خود را ندارد

در گذشته، کاریکاتوریکی از شاخصه های یک نشریه و روزنامه بود. اما چون مطبوعات کاغذی تقریبا از بین رفته، طبیعتا کاریکاتور هم جایگاه سابق خود را ندارد. همه چیز تحت الشعاع فضای مجازی قرار گرفته و هر کس هم در صفحات خود در شبکه های اجتماعی مختلف، آثار خود را منتشر می کند، اما در این بین، مسئله درآمد هم مطرح است. کاریکاتوریست هم برای گذران زندگی باید درآمد کسب کند. الان هم حق الزحمه کاریکاتور چندان قابل توجه نیست.

فکر می کنید حق الزحمه خود من با بیش از پنجاه سال سابقه کاری چقدر است؟ بابت چهار کاریکاتور در ماه از فلان نشریه ۱،۵ میلیون تومان! (با خنده) البته احتمالا حق الزحمه کاریکاتوریست های جوان تر بیشتر از من باشد! با خودشان می گویند این ها رفتنی هستند!

کاریکاتوریست حرفه ای تحت هر شرایطی حرف خود را می زند کاریکاتور، شکل متمدنانه اعتراض است و حسن نیت دارد. اما گوش کسی شنوای این موضوع نیست. کاریکاتور، هنری است که امضای هنرمند باید پای آن باشد و نمی تواند از زیر بار مسئولیت آن شانه خالی کند. البته برخی راه های مینابر وجود داشته که خود من هم از آن استفاده کرده ام. اما یک کاریکاتوریست حرفه ای، تحت هر

می فرستادم و آنجا منتشر می شد.

در بین شاعران فقط خیام را قبول دارم هم زمان به هنر، موسیقی، فوتبال، سینما و سیاست علاقه داشتم که نتیجه این علاقه در آثار من دیده می شود. همه انسان ها روحیه چندبعدی دارند. من هم این گونه بودم. البته در حوزه ادبیات و شعر ضعیف هستم. در بین شاعران فقط خیام را می شناسم و او را قبول دارم.

نسل جدید خود را نیازمند استاد نمی بیند اعتقاد دارم آموزش در هر زمینه لازم است. در گذشته، افراد زیادی در کنار من کار کردند و امروز خود آن ها به کاریکاتوریست های بزرگی تبدیل شده اند. اما نسل جدید ظاهرا نیازی به استاد نمی بینند. هر کس در فضای مجازی و بدون رعایت برخی اصول حرفه ای و اخلاقی، کاری را رسم و منتشر می کند. طرف داران هم کار او را لایک می کنند (می پسندند) و او هم خود را حتی بی نیاز از انتقاد می بیند.

جلساتی مانند اینجا که دور هم بنشینیم و درباره کاریکاتور صحبت کنیم و کارها را نقد کنیم، می تواند به ارتقای آثار این نسل کمک کند. در گذشته هم نشریات طنز مانند «گل آقا» یا «طنز و کاریکاتور» یا ... جلسات هفتگی داشتند که نویسنده ها و کاریکاتوریست ها در آن شرکت می کردند اصلا خیلی اوقات، سوزه های کاریکاتوریست ها را طنزنویسان می دادند. هر چند اعتقاد دارم سوزه باید متعلق به خود کاریکاتوریست باشد، اما برگزاری این جلسات بسیار مفید بود.

کاریکاتوریست مؤلف باید ایده خود را اجرا کند سوزه باید متعلق به خود کاریکاتوریست باشد. هر چند حتی بین هم نسل های من هم کاریکاتوریست هایی هستند که از دیگران سوزه می گیرند. من این افراد را کاریکاتوریست مؤلف نمی دانم. کاریکاتوریست مؤلف باید ایده خود را اجرا کند و قدرت تحلیل مسائل را از جنبه های مختلف داشته باشد.

منافع ملی باید در اولویت باشد هر کس در جامعه طرز فکری دارد که می تواند ناشی از مطالعات شخصی او یا شرایط حاکم بر جامعه شکل بگیرد. اما یک کاریکاتوریست باید سعی کند منتقد باشد و هیچ چیزی را همان زمان که شنید، قبول نکند. باید «فرا جناحی» با اصطلاح خودم «قرار جناحی» باشد. خودش برود و تحقیق و تحلیل کند. البته در این میان، منافع ملی باید برای او مهم باشد و هر کاریکاتوری که کار می کند و در آن درباره مشکلات می گوید و بر مبنای وظیفه خود جامعه را آسیب شناسی می کند، باید منافع ملی کشور خود را در اولویت قرار دهد. خود من وقتی می بینم افراد رادیکال و تندرواز هر دو جناح مخالف کار من هستند، به این نتیجه می رسم که موضع گیری درستی داشته ام. هر کاری که به تندروی های

چند نمونه از کارتون های مطبوعاتی استاد جواد علیزاده